

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-436/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja S&N ŠPED d.o.o., OIB 61692074952, Republika Srbija, Arilje, Piskavice bb, kojeg zastupa punomoćnica Janica Plantak, odvjetnica iz Varaždina, Tome Blažeka 3, protiv tuženika HOSS d.o.o., OIB 92365884395, Zagreb, Radnička cesta 54, kojeg zastupa punomoćnik Petar Car, odvjetnik iz Zagreba, Ilica 158, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja, s danom objave 21. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ljerke Gec iz Zagreba, Dankovečka 3, poslovni broj Ovr-14540/2023 od 10. ožujka 2023. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 4.900,00 eura sa zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 650,00 eura od 23. studenog 2020. do isplate,
- 650,00 eura od 15. prosinca 2020. do isplate,
- 650,00 eura od 31. prosinca 2020. do isplate,
- 650,00 eura od 16. siječnja 2021. do isplate,
- 350,00 eura od 24. studenog 2020. do isplate,
- 650,00 eura od 13. veljače 2021. do isplate,
- 650,00 eura od 4. ožujka 2021. do isplate,
- 650,00 eura od 12. travnja 2021. do isplate,

i naknaditi mu troškove ovršnog postupka u iznosu od 335,94 eura sa zateznim kamatama koje teku od 10. ožujka 2023. do isplate, te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 1.840,90 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 15. veljače 2023. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave i javni bilježnik je donio rješenje o ovrsi radi naplate tužiteljeve tražbine u iznosu od 4.900,00 eura sa zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u kojem je naveo da potraživanje ne postoji i da ne postoji pasivna legitimacija. Navodi da nije zaprimio tužiteljeve račune. Ističe prigovor zastare.

3. Tužitelj je u tijeku postupka naveo da se tražbina odnosi na izvršenu uslugu cestovnog prijevoza na relaciji Ivanjica, Republika Srbija – Zagreb. Navodi da je za svaki prijevoz tužitelj izdao račun kojem je priložen i teretni list.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao izvadak o registraciji gospodarskog subjekta (list 19-25 spisa), račune (list 26, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 99, 113, 119, 125, 139, 143, 155, 163 spisa), međunarodni tovarni list (list 27-28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 101, 103, 115, 121, 127, 141, 145, 157, 165 spisa), e mail korespondenciju (list 105-112, 117-118, 123, 129-138, 147-154, 159-162, 167-172 spisa), promet računa (list 173 spisa), potvrdu zaprimanja obrasca (list 272, 276, 281, 285, 289 spisa), knjigu primljenih ulaznih računa (list 273-275, 277-278, 282-283 spisa), račune (list 279, 284, 286-288 spisa), prijavu PDV-a (list 290-291 spisa).

5. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19 – dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu naknade za izvršeni prijevoz.

7. Sud je odbio tuženikov prijedlog za odgodu ročišta od 9. rujna 2026. jer tuženik nije učinio vjerojatnim postojanje opravdanog razloga za odgodu ročišta. U podnesku od 9. rujna 2026. (isti dan kada je održano ročište) tuženik navodi da punomoćnik tuženika ne može pristupiti na ročište zbog ranije preuzetih profesionalnih obveza i pristupa na druga, prethodno zakazana ročišta. Međutim, uz podnesak nisu priložene nikakve isprave iz kojih bi proizlazilo da punomoćnik tuženika ima bila kakve druge ranije zakazane profesionalne obveze ili ranije zakazana ročišta na koja mora pristupiti. U slučaju da su zaista zakazana ročišta u istom terminu u drugim predmetima u kojima punomoćnik zastupa svoje klijente tada bi morao postojati pisani poziv za ta ročišta ili sudski zapisnik na kojem je ročište zakazano. Tuženik, međutim, nije dostavio nikakve isprave iz kojih bi proizlazila zauzetost njegovog punomoćnika ranije zakazanim ročištima u drugim predmetima.

8. S obzirom na to da se prijevoz odnosi na relaciju u kojoj se mjesto utovara i odredišno mjesto nalaze u dvije različite zemlje (Republika Srbija i Republika Hrvatska), obje ugovornice Konvencije o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom CMR ("Narodne novine – međunarodni ugovori" broj: 1/92 – dalje: CMR) to se u ovom postupku na pravni odnos stranaka uz odredbe ugovora o prijevozu primjenjuje CMR. Iz javno dostupnih podataka s Internetske stranice Ujedinjenih naroda (https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XI-B-11&chapter=11&clang=_en) proizlazi da je Republika Srbija članica CMR od 12. ožujka 2001., a Republika Hrvatska od 3. kolovoza 1992., dakle u vrijeme izvršenja prijevoza (rujan 2020. godine i kasnije) obje države su članke CMR.

9. Iz računa koje je tužitelj dostavio proizlazi da njima nije obračunat PDV jer je u svakom računu naznačeno da je PDV 0%. Stoga, tuženik nije mogao koristiti pravo

na odbitak pretporeza, a također, iz tuženikove knjige ulaznih računa proizlazi da odbitak PDV-a nije korišten jer tužitelji računi nisu niti navedeni. U svakom slučaju, s obzirom da je u računima navedeno da je PDV 0 to se pravo na odbitak pretporeza ne može niti koristiti jer ga tuženik nije niti platio. Stoga, ne postoji presumpcija postojanja tražbine u smislu odredbe čl. 221.b ZPP-a, već je sud utvrdio postojanje tražbine na temelju isprava u spisu.

10. Iz računa u spisu proizlazi da je tužitelj ispostavio sljedeće račune kojima je tuženika pozvao platiti naknadu za prijevoz:

- račun broj 20-RN020000956 od 23. rujna 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 20-RN020001055 od 15. listopada 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 20-RN020001103 od 31. listopada 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 20-RN020001183 od 16. studenog 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 20-RN020001197 od 23. studenog 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 20-RN020001305 od 14. prosinca 2020. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 21-RN020000001 od 17. siječnja 2021. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb,
- račun broj 21-RN020000059 od 10. veljače 2021. u iznosu od 650,00 eura koji se odnosi na naknadu za prijevoz na relaciji Ivanjica (Republika Srbija) – Zagreb.

11. Iz međunarodnih tovarnih listova proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoze za tuženika. Uz svaki račun je priložen tovarni list kojeg su potpisali pošiljatelj, primatelj i prijevoznik. U svim tovarnim listovima je tužitelj naveden kao prijevoznik, a tuženik kao primatelj i u svim tovarnim listovima je potpis i prijevoznika i primatelja. Na tovarnim listovima je navedeno i mjesto isporuke – Zagrebšped, Vodovodna 20a, Zagreb. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 6933 (list 27 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 22. rujna 2020., a tuženik je primio robu 24. rujna 2020. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 1519 (list 30 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 14. listopada 2020., a tuženik je primio robu 15. listopada 2020. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 0214410 (list 32 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 31. listopada 2020., a tuženik je primio robu 2. studenog 2020. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 0214446 (list 34 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 16. studenog 2020., a tuženik je primio robu (nije naznačen datum primitka). Iz međunarodnog tovarnog lista broj 418991 (list 36 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 21. studenog 2020., a tuženik je primio robu 24. studenog 2020. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 514511 (list 38 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 12. prosinca 2020., a tuženik je primio robu (nije naznačen datum primitka). Iz međunarodnog tovarnog lista broj 6998 (list 40 spisa) proizlazi da je tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 16. siječnja 2021., a tuženik je primio robu 18. siječnja 2021. Iz međunarodnog tovarnog lista broj 2505 (list 42 spisa) proizlazi da je

tužitelj izvršio prijevoz na relaciji Ivanjica – Zagreb, pošiljku je preuzeo na prijevoz 9. veljače 2021., a tuženik je primio robu 10. veljače 2021.

12. Iz navedenih međunarodnih tovarnih listova proizlazi da su stranke sklopile ugovore prijevoz za svaki prijevoz za koji je ispostavljen utuženi račun i da je tužitelj svoju obvezu prijevoza izvršio. Na svim tovarnim listovima navedeni su pošiljatelj, primatelj i prijevoznik, kao i mjesto i osoba za isporuku, te su svi tovarni listovi potpisani. Prema odredbi čl. 9. st. 1. CMR-a tovarni list će predstavljati prima facie dokaz o sastavljanju ugovora o prijevozu, uvjetima ugovora i prijemu robe od strane prijevoznika. Da su stranke sklopile predmetne ugovore o prijevozu potvrđuje i e-mail korespondencija između stranaka. Tako u e-mailu od 16. rujna 2020. tuženik od tužitelja traži potvrdu utovara za sljedeći tjedan za 22. rujna 2020., a tužitelj odgovara da će tog dana biti utovar. U e-mailu od 12. listopada 2020. tužitelj navodi tuženiku da će roba biti spremna za utovar 14. listopada 2020., a potom tuženik u emailu od istog dana traži ime i prezime vozača te navodi da je u pitanju „kamion 90tka kao što smo i razgovarali“. U e-mailu od 23. listopada 2020. tuženik navodi tužitelju da će utovar biti 31. listopada i da je potreban kamion 90tka, a tuženik odgovara „ok, sve dogovoreno“. U e-mailu od 12. studenog 2020. tuženik navodi tužitelju da je utovar 16. studenog, a tuženik u odgovoru potvrđuje termin utovara. U e-mailu od 8. prosinca 2020. tuženik navodi tužitelju da će utovar biti 12. prosinca. U e-mailu od 11. prosinca 2020. tužitelj navodi tuženiku da će utovar biti 12. prosinca, a tuženik je u odgovoru zatražio podatke o vozaču i vozilu, koje je tužitelj isti dan i dostavio. U e-mailu od 14. siječnja 2021. tuženik navodi da će utovar biti 16. siječnja ujutro. U e-mailu od 5. veljače 2021. tuženik navodi da je sukladno dogovoru utovar u ponedjeljak ujutro. Iz navedene e-mail komunikacije proizlazi da je tuženik naručio od tužitelja sve predmetne prijevoze te za sve prijevoze postoje i potpisani međunarodni tovarni listovi.

13. Sud je ugovorenu visinu naknade utvrdio na temelju računa koje je tužitelj ispostavio jer je nedvojbeno da su stranke sklopile ugovore za svaki prijevoz, tužitelj je svoju obvezu izvršio, a tuženik tijekom postupka niti ne iznosi činjenicu da bi ugovorena cijena prijevoza bila neka druga, a ne ona koja je navedena u utuženim računima. S obzirom na takve rezultate postupka i ocjenjujući ispostavljene račune kako zasebno tako u odnosu prema ostalim izvedenim dokazima i navedenim rezultatima postupka, sud je utvrdio visinu ugovorene naknade iz računa. U slučaju da su stranke ugovorile neku drugu cijenu, a ne onu koja je navedena u računima, tada bi bilo logično da tuženik navede koja je to druga cijena. Ugovorena naknada iznosi 650,00 eura za svaki prijevoz, osim za prijevoz za koji je ispostavljen račun broj 20-RN020001197 za koji ugovorena naknada iznosi 350,00 eura. Ukupno, za sve prijevoze ugovorena naknada iznosi 4.900,00 eura.

14. Stranke su sklopile ugovore o prijevoz koji se odnose na ispostavljenih osam utuženih računa, tužitelj je prijevoz izvršio, a ugovorena naknada je ukupno 4.900,00 eura.

15. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za saslušanjem svjedoka Marka Pejnovića i tuženikov prijedlog za saslušanjem svjedoka Borne Matkovića i Marina Galića, kao i saslušanjem stranaka sukladno odredbi čl. 292. st. 4. ZPP-a jer nisu bili važni za odluku. Tuženik je predložio ove dokaze na okolnost da mu usluga nije izvršena, a tužitelj na okolnost da je usluga izvršena. Saslušanje svjedoka i stranaka nije bilo potrebno jer je na temelju isprava u spisu utvrđeno da su stranke sklopile predmetne

ugovore o prijevozu i da je tužitelj izvršio prijevoz, kako je obrazloženo u prethodnim točkama ovog obrazloženja. U spisu se nalazi e-mail korespondencije između stranaka iz koje proizlazi da su ugovori o prijevozu sklopljeni, a također, za svaki prijevoz postoji i međunarodni tovarni list te se iz tih isprava može nedvojbeno zaključiti da su ugovori o prijevozu sklopljeni i da je prijevoz izvršen. Sud je odbio tužiteljev prijedlog da tuženik dostavi analitičku karticu za tužitelja jer je iz isprava u spisu utvrđeno da su stranke sklopile ugovore o prijevozu i da je usluga izvršena, odnosno da tužiteljevo potraživanje postoji te za utvrđivanje odlučnih činjenica nije potrebna analitička kartica tuženika. Sud je odbio tužiteljev prijedlog za izvođenjem knjigovodstveno financijskog vještačenja predloženog na okolnost da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima jer nije bio važan za odluku. Kako je već obrazloženo, u samim tužiteljevim računima je navedeno da je PDV 0 pa tuženik nije niti platio PDV, niti je onda mogao koristiti pravo na odbitak pretporeza, a kako je obrazloženo u 9. ovog obrazloženja.

16. Međutim, osnovan je tuženikov prigovor zastare. Prema odredbi čl. 32. st. 1. CMR-a rok zastarjelosti prava na pokretanje postupka u vezi sa prijevozom po ovoj Konvenciji je jedna godina dana. Međutim, u slučaju namjernog neispravnog postupka, ili takvog propusta koji se po nahođenju nadležnog suda smatra jednakim namjernom neispravnom postupku rok zastarjelosti je tri godine. Rok zastarjelosti za potraživanje po osnovi prijevoznine počinje teći po isteku tri mjeseca od dana sklapanja ugovora sukladno odredbi čl. 32. st. 1. toč. c. Konvencije.

17. Posljednje potraživanje tužitelja odnosi se na prijevoz izvršen 10. veljače 2021., za koji je tužitelj preuzeo robu na prijevoz 9. veljače 2021., po međunarodnom tovarnom listu broj 2505. Stoga, u svakom slučaju posljednji ugovor o prijevozu između stranaka sklopljen je najkasnije 9. veljače 2021. kada je tužitelj preuzeo robu na prijevoz. Zastara je počela teći istekom roka od tri mjeseca, dakle, 9. svibnja 2021., i nastupila je protekom roka od godine dana iz čl. 32. st. 1. CMR-a. Stoga, zastara je nastupila 9. svibnja 2022. Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu 15. ožujka 2023., dakle, nakon isteka zastarnog roka. Zbog nastupa zastre prestalo je tužiteljevo pravo potraživati isplatu prijevoznine pa je tužbeni zahtjev neosnovan.

18. Sama činjenica što tuženik nije podmirio potraživanje ne znači da se radi o njegovom namjernom zlonamjernom postupku ili krajnjoj nepažnji, u kojem slučaju bi se primjenjivao zastarni rok od tri godine. Tuženik u ovom postupku osporava potraživanje i navodi da je podmirio sva potraživanja iz poslovnog odnosa, dok mu utužena usluga nije izvršena. Iz činjenice osporavanja tužiteljevog potraživanja također se ne može zaključiti da se radi o njegovom namjernom zlonamjernom postupku ili krajnjoj nepažnji.

19. Tužitelj je izgubio parnicu pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova postupka.

Zagreb, 21. rujna 2026.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

DNA:

tužitelju po punomoćniku

tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-6e697**

Kontrolni broj: **05fb4-b0f7d-a9609**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.